

ГЛАВА 7

Шасі поцілувалося з бетоном, і ось уже «гольфстрім G6» помчав, зменшуючи швидкість, злітно-посадковою смугою маленького флорентійського аеропорту Перетола. За поліцейським кордоном верещали, біснувалися й кидали квіти сотні тосканських дівчат.

Двері літака відчинились, і на трапі, на радість натовпу, з'явився знаменитий репер.

— Йо, як справи? — привітав фанатів Йона Візард.

Захоплений рев не вгамовувався хвилин десять. Йона старанно робив вигляд, ніби вражений і зворушений таким бурхливим проявом почуттів, хоча такий самий прийом чекав його скрізь, хоч би де він з'явився.

Замиготіли спалахи камер, від репортерів і папараці горохом покотилися питання:

— Йоно, чи правда, що «Гангстерські хроніки» виходять тепер також у 3D-зображенні?

— Ви можете підтвердити чутки про те, що вчилися на космонавта для одного з російських польотів?

— Чому ви не спілкуєтеся з вашою матір'ю, Корою Візард, скульптором?

— Йоно, які причини вашого візиту до Флоренції?

— А з яких пір на це потрібні особливі причини? — легковажно озвався Йона.— Флоренція — це круто! Я приїхав погомоніти з друзяками та долучитися до культушки.

Стоячи в останніх рядах, Емі з Деном не звертали жодної уваги на свого відомого родича і його звичайне базікання. Їхні очі були спрямовані на групу супроводу Йони, яка вивантажувала з літака багаж зірки. А якщо точніше, то на одного члена цієї групи, кремезного молодика, який узявся витягувати величезну коробку, надійно обгорнену та запаквану.

Поки галасливий натовп тягнувся слідом за уславленим Йоною до терміналу, Емі з Деном підійшли до здорованя з почту зірки.

— Дістав? — прошипів Ден.

Молодий чоловік озирнувся й підняв козирок бейсболки з написом «Турне Віза 2010». Під бейсболкою сяяло посмішкою обличчя Гамільтона Голта.

— Привіт, друзі! Як справи?

— А як вони можуть бути? — втомлено запитала Емі.

Гамільтон посерйознішав.

— Щодо Рейган є новини?

— Нам надіслали світлину,— повідомила його Емі.— Вигляд у них нібито непоганий, але, сам розумієш, усі вони в шоці.

— Давай перевіримо товар! — Дену кортіло якнайшвидше перейти до справи.

— Не туг! — спинив його Гамільтон.— В аеропорту є окрема зала для важливих персон, Йона чекає нас там.

— Погляньте!

Йона зняв пухирчасту упаковку і підняв картину, представляючи її на огляд юним родичам.

Ден відсахнувся. Враження було настільки сильним, як день тому в Уффіці.

— Чудово! Така ж гидота, як оригінал!

Емі кивнула.

— Але як швидко! Ми ж тобі тільки вчора зателефонували.

Йона знизав плечима.

— Навіть Янусам іноді доводиться шукати легших шляхів. На що тільки не здатні в наші дні цифрові технології! Розбиваєш зображення на квадратики і відтворюєш по одному. Інші копії — теж як дві краплі води.

— Скажи краще — як дві потвори,— виправив Гамільтон.

— Змії її не прикрашають.— Ден критично оглянув зображення.— Як на мене, скидаються на товсті спагеті, та ще й живі. Дивіться, а ця ось-о кусає свою сусідку. Мадам, якщо ви думаєте про кар'єру моделі, краще забудьте!

Репер клацнув язиком.

— Ви, дітки, просто не розумієте сили зорового образу.— Він теж таким був до «Гангстерських хронік».— Утім, як покрутишся в кіноіндустрії, швидко зрозумієш основний принцип: одна картинка варта тисячі слів.

Гамільтон звів очі.

— Знову те саме!

Йона взяв одну з фальшивих «Медуз».

— Погляньте лишень на це страховисько. Це ж жахіття в концентрованому вигляді, стиснуте в єдину несамовиту мить. Януси завжди поважали Караваджо. У свій час навіть хотіли одружити його, здається, на тітоньці Рембрандта. Але він відмовився.

— Якщо вона йому позувала для цієї картини, я його розумію,— не втримався Ден.

— Не в тому річ,— заперечив Йона.— У записках Янусів ідеться про те, що Караваджо входив до якоїсь організації, набагато більшої за Кехілів. Не забувайте, тоді родина тільки взяла силу, адже після Гідеона минуло лише кілька поколінь. Але, думаю,

головна причина любові художників до «Медузи» пов'язана з да Вінчі.

— Леонардо да Вінчі? — вражено запитала Емі.

— Кажуть, замовник приніс да Вінчі щит, щоб той його розмалював, і художник зобразив на ньому обличчя Медузи. Для того, щоб вороги оберталися на камінь.— Йона блиснув відомою на весь світ по-смішкою.— Щит Леонардо да Вінчі ніхто не бачив, але кажуть, Караваджо взяв його за зразок для своєї «Медузи».

Гамільтон спохмурнів.

— А взагалі цих «Медуз» скільки?

— Нас цікавить лише одна,— рішуче заявила Емі.— Та, яку треба вкрасти з Уффіці.

Ден витяг із кишені аркуш паперу, розгорнув і показав Йоні та Гамільтону.

— Ось що нам іще знадобиться.

1 комбінезон

1 розсувна драбина (тридцять футів)

1 склоріз

1 тека для малюнків (велика)

1 водяний пістолет

1 пляшка чорнил

1 переносний батут (складаний)

1 велосипед із кошиком

4 коробки з піцою

Йона свиснув.

